

Zbierka súdnych rozhodnutí

ROZSUDOK SÚDNEHO DVORA (prvá komora)

z 25. februára 2021 *

„Odvolanie – Nariadenie (ES) č. 1907/2006 – Registrácia, hodnotenie a autorizácia chemických látok, ako aj obmedzenia uplatniteľné na tieto látky – Rozhodnutie Európskej komisie, ktorým sa povoľuje určité použitie sulfochrómanu olovnatého žltého a chrómanu molybdénanu síranu olovnatého červeného, látok zapísaných do prílohy XIV uvedeného nariadenia – Látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy – Podmienky autorizácie – Preskúmanie nedostupnosti alternatívnych riešení“

Vo veci C-389/19 P,

ktorej predmetom je odvolanie podľa článku 56 Štatútu Súdneho dvora Európskej únie, podané 20. mája 2019,

Európska komisia, v zastúpení: pôvodne R. Lindenthal, K. Mifsud-Bonnici a G. Tolstoy, neskôr R. Lindenthal a K. Mifsud-Bonnici, splnomocnení zástupcovia, za právnej pomoci K. Nordlander, advokat,

odvolateľka,

ďalší účastníci konania:

Švédске kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne C. Meyer-Seitz, H. Shev, J. Lundberg, H. Eklinder a A. Falk, neskôr O. Simonsson, C. Meyer-Seitz, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev a H. Eklinder, splnomocnení zástupcovia,

žalobca v prvostupňovom konaní,

Dánske kráľovstvo, v zastúpení: pôvodne J. Nymann-Lindegren, M. S. Wolff a P. Z. L. Ngo, neskôr J. Nymann-Lindegren a M. S. Wolff, splnomocnení zástupcovia,

Fínska republika, v zastúpení: S. Hartikainen, splnomocnený zástupca,

Európsky parlament, v zastúpení: A. Neergaard, A. Tamás a C. Biz, splnomocnení zástupcovia,

Európska chemická agentúra (ECHA), v zastúpení: pôvodne M. Heikkilä, W. Broere a C. Schultheiss, neskôr M. Heikkilä, W. Broere a J. Löfgren, splnomocnení zástupcovia,

vedľajší účastníci v prvostupňovom konaní,

SÚDNY DVOR (prvá komora)

v zložení: predseda prvej komory J.-C. Bonichot (spravodajca), sudcovia L. Bay Larsen, C. Toader, M. Safjan a N. Jääskinen,

* Jazyk konania: švédčina.

generálny advokát: E. Tančev,

tajomník: C. Strömholm, referentka,

so zreteľom na písomnú časť konania a po pojednávaní zo 7. júla 2020,

po vypočutí návrhov generálneho advokáta na pojednávaní 29. októbra 2020,

vyhlásil tento

Rozsudok

- 1 Európska komisia sa svojím odvolaním domáha zrušenia rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. marca 2019, Švédsko/Komisia (T-837/16, ďalej len „napadnutý rozsudok“, EU:C:2019:144), ktorým Všeobecný súd zrušil vykonávacie rozhodnutie Komisie C(2016) 5644 final zo 7. septembra 2016, ktorým sa udeľuje autorizácia na určité používanie sulfochrómanu olovnatého žltého a chrómanu molybdénanu síranu olovnatého červeného podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (ďalej len „sporné rozhodnutie“).

Právny rámec

- 2 Podľa odôvodnení 4, 12, 69, 70, 72 a 73 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 z 18. decembra 2006 o registrácii, hodnotení, autorizácii a obmedzovaní chemických látok (REACH) a o zriadení Európskej chemickej agentúry, o zmene a doplnení smernice 1999/45/ES a o zrušení nariadenia Rady (EHS) č. 793/93 a nariadenia Komisie (ES) č. 1488/94, smernice Rady 76/769/EHS a smerníc Komisie 91/155/EHS, 93/67/EHS, 93/105/ES a 2000/21/ES (Ú. v. EÚ L 396, 2006, s. 1, ďalej len „nariadenie REACH“):

„(4) V súlade s implementačným plánom, ktorý bol prijatý 4. septembra 2002 na Svetovom samite o trvalo udržateľnom rozvoji v Johannesburgu, chce Európska únia do roku 2020 dosiahnuť, aby sa chemikálie vyrábali a používali tak, aby sa minimalizovali významné škodlivé dôsledky na zdravie ľudí a životné prostredie.

...

(12) Dôležitým cieľom nového systému, ktorý sa má vytvoriť týmto nariadením, je podporiť a v niektorých prípadoch zabezpečiť, aby sa látky vzbudzujúce veľké obavy napokon nahradili menej nebezpečnými látkami alebo technológiami, ak sú k dispozícii vhodné, ekonomicky a technicky uskutočniteľné alternatívy. ...

...

(69) S cieľom zabezpečiť dostatočne vysokú úroveň ochrany zdravia ľudí, vrátane zohľadnenia príslušných skupín ľudskej populácie a prípadne citlivých podskupín obyvateľstva, a životného prostredia by sa s látkami, ktoré vzbudzujú veľmi veľké obavy, malo v súlade s princípom obozretnosti zaobchádzať opatrným spôsobom. Autorizácia by sa mala udeliť, ak fyzické alebo právnické osoby, ktoré žiadajú o autorizáciu, preukážu udeľujúcemu orgánu, že riziká pre zdravie ľudí a životné prostredie vyplývajúce z používania látky sa primerane kontrolujú. V opačnom prípade môže byť použitie autorizované, ak sa preukáže, že sociálno-ekonomický prínos plynúci z používania látky prevyšuje riziká súvisiace s jej použitím a že neexistujú vhodné alternatívne látky alebo technológie, ktoré by boli ekonomicky a technicky uskutočniteľné. Vzhľadom na dobré fungovanie vnútorného trhu je vhodné, aby udeľujúcim orgánom bola Komisia.

(70) Nepriaznivým účinkom látok vzbudzujúcich veľké obavy na zdravie ľudí a životné prostredie by sa malo predchádzať uplatňovaním vhodných opatrení manažmentu rizík, aby sa zabezpečilo, že všetky riziká vyplývajúce z používania látky sú primerane kontrolované, a s cieľom postupnej výmeny týchto látok vhodnými bezpečnejšími látkami. Opatrenia manažmentu rizík by sa mali uplatňovať pri výrobe, [uvádzaní] na trh a používaní látok s cieľom zabezpečiť, že vystavovanie pôsobeniu týchto látok vrátane uvoľňovania, emisií a strát počas celého životného cyklu je nižšie ako prahová hodnota, nad ktorou sa môžu vyskytovať nepriaznivé účinky. V prípade látok, pre ktoré sa udelila autorizácia, a všetkých ostatných látok, pri ktorých nemožno stanoviť bezpečnú úroveň vystavenia, by sa mali vždy prijímať opatrenia na technicky i prakticky možnú minimalizáciu vystavenia a emisií s cieľom minimalizovať pravdepodobnosť nepriaznivých účinkov. Opatrenia na zabezpečenie primeranej kontroly by sa mali uvádzať v každej správe o chemickej bezpečnosti. Tieto opatrenia by sa mali uplatňovať a podľa možností odporúčať ostatným aktérom v dodávateľskom reťazci.

...

(72) S cieľom podporiť zámer prípadného nahradenia látok, ktoré vzbudzujú veľmi veľké obavy, vhodnými alternatívnymi látkami alebo technológiami by všetci žiadatelia o autorizáciu mali poskytnúť analýzu alternatív, ktorá by sa zaoberala ich rizikami a technickou a ekonomickou stránkou uskutočniteľnosti náhrady, vrátane informácií o výskume a vývoji, ktorý žiadateľ uskutočňuje alebo zamýšľa uskutočniť. Autorizácie by mali okrem toho podliehať časovo obmedzenému preskúmaniu, ktorého lehoty by sa určili v každom prípade osobitne, a za normálnych okolností by mali podliehať podmienkam vrátane monitorovania.

(73) Malo by sa vyžadovať nahradenie látky ako takej, látky v prípravku alebo vo výrobku, ak používanie látky alebo jej uvedenie na trh predstavuje neprijateľné riziko pre zdravie ľudí alebo životné prostredie, pričom sa prihliadne na dostupnosť vhodných bezpečnejších alternatívnych látok a technológií a sociálno-ekonomický prínos z používania látky predstavujúcej neprijateľné riziko.“

3 Článok 55 nariadenia REACH s názvom „Cieľ autorizácie a posudzovanie možností náhrady“ stanovuje:

„Cieľom tejto hlavy je zabezpečiť dobré fungovanie vnútorného trhu a zároveň zaistiť, aby boli riziká vyplývajúce z látok vzbudzujúcich veľké obavy riadne kontrolované a aby boli tieto látky postupne nahradené vhodnými alternatívnymi látkami alebo technológiami, ak sú ekonomicky a technicky uskutočniteľné. S týmto cieľom výrobcovia, dovozcovia a následní užívatelia žiadajúci o autorizáciu analyzujú dostupnosť alternatív a posudzujú ich riziká a technickú a ekonomickú uskutočniteľnosť náhrady.“

4 Článok 56 ods. 1 tohto nariadenia v znení uplatniteľnom v čase skutkových okolností znel takto:

„Výrobca, dovozca alebo následný užívateľ nesmie uviesť na trh látku na účely použitia ani ju sám nepoužije, ak je táto látka zahrnutá do prílohy XIV, iba ak:

- a) použitie tejto látky ako takej alebo v zmesi, alebo začlenenie látky do výrobku, na ktoré sa látka uvádza na trh alebo na ktoré látku sám používa, bolo autorizované v súlade s článkami 60 až 64, alebo
- b) použitie tejto látky ako takej alebo v zmesi, alebo začlenenie látky do výrobku, na ktoré sa látka uvádza na trh alebo na ktoré látku sám používa, bolo vyňaté z požiadavky autorizácie v samotnej prílohe XIV v súlade s článkom 58 ods. 2, alebo
- c) neuplynul dátum uvedený v článku 58 ods. 1 písm. c) bode i), alebo

- d) uplynul dátum uvedený v článku 58 ods. 1 písm. c) bode i) a žiadosť bola podaná 18 mesiacov pred týmto dátumom, avšak zatiaľ nebolo prijaté rozhodnutie o žiadosti o autorizáciu, alebo
- e) sa látka uvádza na trh, autorizácia pre dané použitie bola udelená jeho priamemu následnému užívateľovi.“

5 Článok 58 ods. 1 uvedeného nariadenia stanovuje:

„Kedykoľvek sa prijme rozhodnutie o zahrnutí látok uvedených v článku 57 do prílohy XIV, toto rozhodnutie sa prijíma v súlade s postupom uvedeným v článku 133 ods. 4 Pri každej látke uvádza:

...

c) prechodné opatrenia:

- i) dátumy, odkedy je zakázané uvádzať látku na trh alebo ju používať, ak nie je udelená autorizácia (ďalej len ‚dátum zákazu‘), ktoré by prípadne mali zohľadňovať výrobný cyklus špecifikovaný pre uvedené použitie;
- ii) dátum alebo dátumy najmenej 18 mesiacov pred dátumami zákazu, do ktorých musí byť žiadosť prijatá, ak si žiadateľ želá i naďalej používať látku alebo ju uvádzať na trh pre určité použitia po dátumoch zákazu; toto pokračujúce použitie sa umožní po dátume zákazu až do prijatia rozhodnutia o žiadosti o autorizáciu;

...“

6 Podľa článku 60 toho istého nariadenia:

„1. Komisia je zodpovedná za prijímanie rozhodnutí o žiadostiach o autorizáciu v súlade s touto hlavou.

2. Bez toho, aby bol dotknutý odsek 3, sa autorizácia udelí, ak je riziko pre zdravie ľudí alebo životné prostredie z používania látky, ktoré vyplýva z vnútorných vlastností uvedených v prílohe XIV, primerane kontrolované v súlade s prílohou I oddielom 6.4 a tak, ako je zdokumentované žiadateľom v správe o chemickej bezpečnosti, pričom sa zohľadňuje stanovisko výboru pre hodnotenie rizík uvedeného v článku 64 ods. 4 písm. a). Keď Komisia udeľuje autorizáciu a za každých okolností v nej stanovených, vezme do úvahy všetky uvoľňovania, emisie a straty vrátane rizík vyplývajúcich z difúzneho alebo disperzného používania, ktoré sú známe v čase rozhodovania.

...

4. Ak nemožno autorizáciu udeliť podľa odseku 2 alebo pre látky uvedené v odseku 3, možno autorizáciu udeliť, len ak sa preukáže, že sociálno-ekonomické prínosy pre spoločnosť vyplývajúce z používania látky prevyšujú riziko pre zdravie ľudí alebo životné prostredie, a ak neexistujú vhodné alternatívne látky alebo technológie. Toto rozhodnutie sa prijme po zvážení všetkých týchto prvkov a po zohľadnení stanovísk výboru pre hodnotenie rizík a výboru pre sociálno-ekonomickú analýzu uvedených v článku 64 ods. 4 písm. a) a b):

- a) rizika, ktoré predstavuje použitie látky, vrátane vhodnosti a účinnosti navrhovaných opatrení manažmentu rizík;
- b) sociálno-ekonomických prínosov vyplývajúcich z jej používania a sociálno-ekonomických dôsledkov zamietnutia jej autorizácie, ako ich preukáže žiadateľ alebo iné zainteresované strany;

- c) analýzy alternatív, ktoré žiadateľ predložil podľa článku 62 ods. 4 písm. e), alebo substitučného plánu predloženého žiadateľom podľa článku 62 ods. 4 písm. f) a príspevkov každej tretej strany predložených podľa článku 64 ods. 2;
- d) dostupných informácií o rizikách pre zdravie ľudí alebo životné prostredie každej alternatívnej látky alebo technológie.

5. Komisia pri posúdení dostupnosti vhodných alternatívnych látok alebo technológií zohľadní všetky dôležité aspekty vrátane:

- a) toho, či by presun k alternatívam znamenal celkové zníženie rizika pre zdravie ľudí a životné prostredie, berúc do úvahy vhodnosť a účinnosť opatrení manažmentu rizík;
- b) technickej a ekonomickej realizovateľnosti alternatív pre žiadateľa.

...“

- 7 Článok 64 nariadenia REACH stanovuje, že Európska chemická agentúra (ECHA) konzultuje verejnosť, ako aj svoj výbor pre hodnotenie rizík a výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu.
- 8 Podľa článku 133 tohto nariadenia Komisii pomáha výbor (ďalej len „výbor REACH“).

Okolnosti predchádzajúce sporu

- 9 Okolnosti predchádzajúce sporu sú uvedené v bodoch 1 až 30 napadnutého rozsudku a možno ich na účely tohto konania zhrnúť nasledujúcim spôsobom.
- 10 Sulfochróman olovnatý žltý a chróman molybdénan síran olovnatý červený sú pigmenty, ktoré sa pre svoju odolnosť, jasnú farbu a lesk používajú v lakoch a farbách, najmä na železné a ocelové mosty a konštrukcie, na účely signalizačnej funkcie alebo na žlté dopravné značenia.
- 11 Tieto pigmenty boli nariadením Komisie (EÚ) č. 125/2012 zo 14. februára 2012, ktorým sa mení a dopĺňa príloha XIV k nariadeniu Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006 (Ú. v. EÚ L 41, 2012, s. 1), zapísané do zoznamu látok uvedených v tejto prílohe ako látky vzbudzujúce veľmi veľké obavy z dôvodu ich karcinogénnych vlastností a toxicity pre reprodukciu človeka. V dôsledku toho ich uvedenie na trh a ich používanie podliehali od 21. mája 2015 autorizácii.
- 12 DCC Maastricht BV podala 19. novembra 2013 žiadosť o autorizáciu na uvedenie dvoch dotknutých pigmentov na trh, pričom táto autorizácia sa týkala šiestich rovnakých použití pre obe tieto látky. Táto žiadosť o autorizáciu obsahuje nasledujúci neúplný výpočet príkladov výrobkov, na ktoré sa vzťahujú použitia, ktoré sú tam uvedené a ktoré podľa žiadateľa vyžadujú technologickú účinnosť zaručenú pigmentmi: strechy pre automobily, signalizačné panely, nádoby na farmaceutický odpad, rúry pre petrochemický priemysel, žeriavy, poľnohospodárske stroje, cestné zariadenia, ocelové mosty, trezory a ocelové kontajnery.
- 13 V súlade s článkom 64 ods. 2 nariadenia REACH uskutočnila ECHA verejnú konzultáciu, aby zainteresované tretie strany mohli predložiť informácie o alternatívnych látkach alebo technológiách. V rámci tejto konzultácie predložili stanoviská výrobcovia Únie, následní užívatelia dotknutých pigmentov, rezortné organizácie, členské štáty, ako aj niektoré mimovládne organizácie. Následne na základe článku 64 ods. 3 a nasl. tohto nariadenia výbor pre hodnotenie rizík a výbor pre sociálno-ekonomickú analýzu vydali stanoviská ku každému z dotknutých použití.

- 14 Napokon žiadosť o autorizáciu preskúmal výbor REACH. Pri diskusii v rámci tohto výboru dva členské štáty a Nórske kráľovstvo uviedli, že chrómany olovnaté sa na ich vnútroštátnych územiach nepoužívajú ako pigmenty na náter pre žlté dopravné značenie. V jednom z týchto členských štátov bolo používanie chrómanu olovnatého na dopravné značenie dokonca zakázané už pred 20 rokmi. Komisia svoj projekt podrobila hlasovaniu členov výboru REACH. Dvadsaťtri členských štátov hlasovalo za projekt, zatiaľ čo tri členské štáty, medzi nimi Švédske kráľovstvo, hlasovalo proti. Dva členské štáty sa zdržali hlasovania.
- 15 Dňa 7. septembra 2016 prijala Komisia sporné rozhodnutie.
- 16 Požadovaná autorizácia nebola udelená na základe článku 60 ods. 2 nariadenia REACH, keďže Komisia sa domnievala, že riziko nebolo primerane kontrolované. Sporným rozhodnutím naopak povolila použitia uvedené v žiadosti na základe článku 60 ods. 4 tohto nariadenia, pričom k tomuto povoleniu pripojila obmedzenia a požiadavky.
- 17 Komisia v článku 1 ods. 1 a 2 sporného rozhodnutia povolila použitia dotknutého chrómanu olovnatého spôsobmi uvedenými v žiadosti o autorizáciu pod podmienkou, že vlastnosti premixov, farieb a predmiešaných zmesí obsahujúcich dotknuté látky alebo hotové výrobky, ktoré ich obsahujú, podľa funkcionality, intenzity sfarbenia, nepriehľadnosti (krycia schopnosť), disperzie, odolnosti voči nepriaznivým vplyvom, odolnosti voči teplu alebo roztekaniu alebo ich kombinácie, sú technicky uskutočniteľné iba pri použití uvedených látok a že tieto vlastnosti sú potrebné na stanovené použitie.
- 18 Článok 1 ods. 3 písm. c) tohto rozhodnutia obmedzuje množstvo sulfochrómanu olovnatého žltého, ktoré držiteľ autorizácie môže uviesť na trh pre povolené použitia, na 2 100 ton ročne a to isté množstvo chrómanu molybdénanu síranu olovnatého červeného na 900 ton ročne.
- 19 Podľa článku 1 ods. 3 písm. d) sporného rozhodnutia autorizácia pre všetky použitia podlieha podmienke, že užívatelia nasledujúci po držiteľovi autorizácie poskytnú agentúre ECHA najneskôr do 30. júna 2017 informácie o vhodnosti a dostupnosti alternatívnych riešení pre dané použitia, pričom podrobne odôvodnia potrebu používať dotknuté látky.
- 20 Okrem toho z článku 1 ods. 3 písm. e) sporného rozhodnutia vyplýva, že autorizácia podlieha podmienke, že jej držiteľ predloží Komisii najneskôr do 31. decembra 2017 správu obsahujúcu údaje uvedené v článku 1 ods. 3 písm. d) tohto rozhodnutia. Držiteľ autorizácie je vo svojej správe povinný uviesť opis autorizovaných použití na základe informácií týkajúcich sa alternatív, ako ich predložili následní užívatelia.
- 21 Článok 1 ods. 4 sporného rozhodnutia v podstate stanovuje, že pokiaľ ide o použitia na dopravné značenie, autorizácia sa neuplatňuje v členských štátoch, ktorých vnútroštátne právne predpisy zakazujú používanie chrómanov olovnatých na toto značenie.
- 22 Napokon podľa článku 2 ods. 2 tohto rozhodnutia lehota na preskúmanie uvedená v článku 60 ods. 9 písm. e) nariadenia REACH uplynie 21. mája 2019 pre dve použitia predmetných látok, a sice odborné použitie náterov na kovových povrchoch a odborné použitie pevných alebo kvapalných farebných premixov a predmiešaných zmesí s obsahom pigmentu pri aplikácii termoplastického dopravného značenia, a 21. mája 2022 pre zvyšné štyri použitia povolené uvedeným rozhodnutím.

Konanie na Všeobecnom súde a napadnutý rozsudok

- 23 Návrhom podaným do kancelárie Všeobecného súdu 28. novembra 2016 podalo Švédske kráľovstvo žalobu o neplatnosť sporného rozhodnutia.

- 24 Napadnutým rozsudkom Všeobecný súd zrušil toto rozhodnutie z dôvodu, že Komisia sa dopustila nesprávneho právneho posúdenia pri preskúmaní nedostupnosti alternatívnych látok.

Návrhy účastníkov konania na Súdnom dvore

- 25 Komisia v prvom rade navrhuje, aby Súdny dvor zrušil napadnutý rozsudok a vrátil vec Všeobecnému súdu a subsidiárne, aby v prípade zamietnutia odvolania nariadil zachovanie účinkov zrušeného rozhodnutia. Na podporu Komisie vstúpila do konania ECHA.
- 26 Švédske kráľovstvo navrhuje, aby Súdny dvor zamietol odvolanie v celom rozsahu, ako aj návrh na zachovanie účinkov zrušeného rozhodnutia. Dánske kráľovstvo, Fínska republika a Európsky parlament vstúpili do konania ako vedľajší účastníci na podporu Švédskeho kráľovstva.

O odvolaní

O hlavných návrhoch smerujúcich k zrušeniu napadnutého rozsudku

- 27 Komisia na podporu svojho odvolania uvádza tri odvolacie dôvody.

O prvom odvolacom dôvode

– Argumentácia účastníkov konania

- 28 Hoci Komisia nespochybňuje stanovisko Všeobecného súdu v napadnutom rozsudku, podľa ktorého prináleží žiadateľovi preukázať neexistenciu technicky a ekonomicky uskutočniteľného riešenia dotknutých použití, kritizuje mieru dokazovania vyžadovanú týmto súdom. Všeobecný súd vyžadoval mieru dokazovania, ktorú nebolo možné dosiahnuť, keď v bode 79 napadnutého rozsudku rozhodol, že ak „pretrváva neistota súvisiaca s podmienkou spojenou s nedostupnosťou alternatívnych riešení, treba dospieť k záveru, že žiadateľ neunesol dôkazné bremeno“. Každé technické a vedecké hodnotenie je totiž svojou povahou postihnuté neistotou už z dôvodu, že ho možno vyvrátiť informáciami, ktoré neboli v čase jeho realizácie dostupné. K rovnakému nesprávne právnemu posúdeniu podľa nej došlo v bodoch 81, 85, 86, 90 a 101 napadnutého rozsudku.
- 29 Komisia uznáva, že na trhu existujú alternatívne riešenia pre dané použitia, ale uvádza, že tieto riešenia nemajú rovnaké vlastnosti ako predmetná látka. Vzhľadom však na to, že v prípade zhoršenia vlastností alternatívnych riešení a plánovaných riešení nedosahujúcich úroveň požadovaných technických vlastností uplatnila prahovú hodnotu nula, táto inštitúcia zastáva názor, že správne usúdila, že neexistuje technicky uskutočniteľné alternatívne riešenie.
- 30 Švédske kráľovstvo a Dánske kráľovstvo, ako aj Parlament navrhujú zamietnuť tento odvolací dôvod ako neprípustný. Rovnako ako Fínska republika sa tiež domnievajú, že nie je dôvodný.

– Posúdenie Súdny dvorom

- 31 Svojím prvým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd požadoval od žiadateľa úroveň dôkazov, ktorú nie je možné dosiahnuť, keďže ho požiadal, aby preukázal spôsobom, ktorý nevyvoláva žiadnu neistotu, nedostupnosť technicky a ekonomicky uskutočniteľných alternatívnych riešení pre uvedené použitia. Takáto požiadavka, zopakovaná v bodoch 79, 81, 85, 86, 90 a 101 napadnutého rozsudku, podľa nej vychádza z nesprávneho právneho posúdenia.

- 32 Tieto body napadnutého rozsudku však nemožno chápať v ich kontexte tak, že ukladajú žiadateľovi o autorizáciu alebo Komisii povinnosť s absolútnou istotou preukázať nedostupnosť technicky a ekonomicky uskutočniteľných alternatívnych riešení pre konkrétnu látku a dané použitie.
- 33 Treba totiž uviesť, že bod 79 napadnutého rozsudku vyplýva z konštatovaní Všeobecného súdu uvedených v dvoch predchádzajúcich bodoch daného rozsudku, ktoré neboli spochybnené. V bode 77 tohto rozsudku Všeobecný súd správne vyvodil z výkladu článku 60 ods. 4 v spojení s odôvodnením 69 nariadenia REACH, že je úlohou žiadateľa o autorizáciu, aby preukázal, že nemožno uplatniť žiadne vhodné alternatívne riešenie. V nasledujúcom bode uvedeného rozsudku správne rozhodol, že článok 60 ods. 4 a 5 nariadenia REACH poveruje Komisiu, aby overila, či sú podmienky uvedené v článku 60 ods. 4 skutočne splnené. V bode 79 napadnutého rozsudku Všeobecný súd v podstate vyvodil z dvoch predchádzajúcich bodov tohto rozsudku záver, že ak sa Komisia po skončení svojho preskúmania a vzhľadom na všetky dôkazy predložené žiadateľom a inými osobami alebo ňou zhromaždenými domnieva, že žiadateľ nepredložil dôkaz, ktorý má povinnosť predložiť, táto inštitúcia musí odmietnuť požadované povolenie. Na rozdiel od toho, čo tvrdí žalobkyňa, bod 79 uvedeného rozsudku neobsahuje posúdenie „miery dokazovania“ požadovanej od žiadateľa alebo považovanej Komisiou za prípustnú.
- 34 Okrem toho Všeobecný súd v bodoch 81 a 85 napadnutého rozsudku, ktoré treba posudzovať spoločne, pripomenul, že v súlade s judikatúrou Súdneho dvora rozhodnutie Komisie o autorizácii nesmie byť založené len na predpokladoch, ktoré neboli potvrdené ani vyvrátené informáciami, ktorými disponuje (pozri analogicky rozsudok zo 17. septembra 2009, Komisia/MTU Friedrichshafen, C-520/07 P, EU:C:2009:557, body 52 a 53). Tieto dva body napadnutého rozsudku teda nemožno vykladať tak, že ukladajú Komisii povinnosť požadovať od žiadateľa o autorizáciu neprimeranú mieru dokazovania.
- 35 Okrem toho Všeobecný súd v bode 86 napadnutého rozsudku pripustil, že Komisia môže udeliť požadované povolenie, ak sú pochybnosti, ktoré v tejto súvislosti pretrvávajú, zanedbateľné, pokiaľ inštitúcia rozhodne po dôkladnom preskúmaní a overení dostatočného počtu podstatných a spoľahlivých informácií, k čomu podľa názoru Všeobecného súdu v prejednávanej veci nedošlo. Nedospel teda k záveru, že Komisii nie je dovolené, aby umožnila, že bude pretrvávať akákoľvek neistota o nedostupnosti alternatívnych riešení.
- 36 Napokon bod 90 napadnutého rozsudku, v ktorom sa uvádzajú určité dôkazy predložené Komisii počas postupu verejnej konzultácie, a bod 101 tohto rozsudku, v ktorom Všeobecný súd uviedol, že Komisia nevysvetlila dôvody, pre ktoré náhradné riešenia uvádzané Švédskym kráľovstvom nemožno použiť, sa netýkajú úrovne dokazovania, ktorú by mala Komisia vyžadovať. Uvedený bod 101 konkrétne vyjadruje skôr nedostatok odôvodnenia sporného rozhodnutia, pokiaľ ide o nedostupnosť riešení na nahradenie chrómanov olovnatých.
- 37 Z vyššie uvedeného vyplýva, že bez toho, aby bolo potrebné skúmať prípustnosť prvého odvolacieho dôvodu, musí byť tento dôvod zamietnutý ako nedôvodný.

O treťom odvolacom dôvode

– Argumentácia účastníkov konania

- 38 V prvej časti svojho tretieho odvolacieho dôvodu, ktorý treba preskúmať pred druhým odvolacím dôvodom, Komisia tvrdí, že Všeobecný súd v celom svojom odôvodnení a najmä v bodoch 86, 97 a 98 napadnutého rozsudku nezohľadnil skutočnosť, že sporné rozhodnutie predstavovalo čiastočné povolenie určitých použití chrómanov olovnatých, pri ktorých sa zistilo, že neexistujú realizovateľné alternatívne riešenia, a nie autorizáciu pre všetky použitia uvedené v žiadosti. Sporné rozhodnutie udeľuje autorizáciu, len pokiaľ ide o použitia, pre ktoré nebolo k dispozícii žiadne náhradné riešenie.

- 39 V druhej časti tretieho odvolacieho dôvodu Komisia tvrdí, že Všeobecný súd sa dopustil nesprávneho právneho posúdenia, keď dospel k záveru, že z podmienok uvedených v spornom rozhodnutí vyplýva, že nedostupnosť alternatívnych riešení nebola riadne konštatovaná. Komisia zastáva názor, že by malo byť možné obmedziť rozsah autorizácie prostredníctvom objektívnych kritérií a vymedziť autorizované použitia odkazom na požadované funkcie, ako to bolo urobené v článku 1 ods. 3 písm. d) a e) sporného rozhodnutia. Tvrdí, že nedelegovala na príslušné orgány diskrečnú úlohu vyhodnocovať alternatívne riešenia a že žiadnu časť uvedeného rozhodnutia nemožno chápať v tomto zmysle. Zamieňanie obmedzenia pôsobnosti autorizácie s nevykonaním hodnotenia alternatívnych riešení alebo nepripustenie, aby členské štáty mohli vykonávať úlohy kontroly súladu a overovania v rámci systému autorizácie danej látky, by nezohľadňovalo rozdelenie právomocí stanovené nariadením REACH a mohlo by mať škodlivé následky na ľudské zdravie a životné prostredie.
- 40 Švédske a Dánske kráľovstvo, ako aj Fínska republika a Parlament navrhujú meritórne zamietnutie tretieho odvolacieho dôvodu, pričom Dánske kráľovstvo navyše tvrdí, že je neprípustný.

– *Posúdenie Súdnym dvorom*

- 41 Svojím tretím odvolacím dôvodom Komisia vytyka Všeobecnému súdu, že nesprávne vyložil sporné rozhodnutie, keď v bodoch 86, 97 a 98 napadnutého rozsudku konštatoval, že toto rozhodnutie jednak povoľuje všetky použitia uvedené v žiadosti napriek tomu, že stanovilo len čiastočnú autorizáciu, a jednak, že Komisia nedokončila svoje hodnotenie nedostupnosti alternatívnych riešení v súlade s článkom 60 ods. 4 nariadenia REACH.
- 42 V prvom rade treba poznamenať, že na rozdiel od toho, čo tvrdí Komisia, Všeobecný súd v žiadnom z citovaných bodov nekonštatoval, že sporné rozhodnutie povoľovalo všetky použitia uvedené v žiadosti. Všeobecný súd tým, že v bode 97 napadnutého rozsudku poskytol výklad článku 1 ods. 1 a 2 tohto rozhodnutia, totiž dospel k záveru, že „konštatovanie, že používanie chrómanov olovnatých dotknutých vo veci samej sa obmedzuje len na prípady, keď je prítomnosť zloženia látok obsahujúceho tieto chrómany skutočne nevyhnutná, [sa] rovná konštatovaniu, že následný užívateľ sa zakaždým, keď identifikuje alternatívne riešenie, bude musieť zdržať používania chrómanov olovnatých dotknutých vo veci samej“. V dôsledku toho je prvá časť uvedená na podporu tretieho odvolacieho dôvodu skutkovo nepodložená.
- 43 V druhom rade je pravda, že Všeobecný súd sa domnieval, že Komisia nevykonala dostatočné preskúmanie alternatívnych riešení. Na to, aby Všeobecný súd dospel k tomuto záveru, v bode 81 napadnutého rozsudku zastával názor, že článok 60 ods. 4 nariadenia REACH neumožňuje Komisii prijať rozhodnutie o autorizácii na základe jednoduchých predpokladov, čo Komisia v rámci tohto odvolacieho konania nespochybňuje. Následne konkrétne v bodoch 97 a 98, na ktoré poukazuje Komisia, uviedol úvahy, ktoré ho viedli k záveru, že Komisii sa nepodarilo prekonať stav neistoty, v ktorom sa nachádzala, pokiaľ ide o dostupnosť alternatívnych riešení.
- 44 V tejto súvislosti treba po prvé uviesť, že Všeobecný súd v bode 97 napadnutého rozsudku vyložil v tomto zmysle skutočnosť, že Komisia v článku 1 ods. 1 a 2 sporného rozhodnutia formálne obmedzila povolenie používania dotknutých chrómanov olovnatých iba na prípady, v ktorých bolo toto použitie nevyhnutné. Hoci táto inštitúcia kritizuje tento výklad a tvrdí, že udelila len obmedzenú autorizáciu pre určité použitia, treba uviesť, že obmedzenie uvedené v článku 1 ods. 1 a 2 tohto rozhodnutia nie je skutočným obmedzením, pretože len pripomína jednu zo všeobecných podmienok autorizácie látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy stanovenej v článku 60 ods. 4 nariadenia REACH, a preto nie je možné vymedziť rozsah tohto obmedzenia.
- 45 Po druhé Všeobecný súd v bode 98 napadnutého rozsudku konštatoval, že článok 1 ods. 3 písm. d) sporného rozhodnutia vyjadruje rovnakú neistotu Komisie, keďže ukladá užívateľom nasledujúcim po držiteľovi autorizácie, aby najneskôr do 30. júna 2017 poskytli agentúre ECHA informácie o vhodnosti

a dostupnosti alternatívnych riešení a zároveň podrobne odôvodnili potrebu použitia dotknutých látok. Toto premlčanie totiž znamená, že sa od následných užívateľov žiada, aby poskytli doplňujúce informácie určené na posúdenie podmienky nedostupnosti alternatívnych riešení pre posudzované použitie po tom, čo Komisia tieto použitia povolila. Článok 60 ods. 4 nariadenia REACH však neumožňuje Komisii povoliť používanie látky vzbudzujúcej veľmi veľké obavy, ak ju môže nahradiť iná vhodná látka. V dôsledku toho Komisia nemôže udeliť takúto autorizáciu predtým, ako riadne konštatovala neexistenciu alternatívneho riešenia.

- 46 Z vyššie uvedeného vyplýva, že Všeobecný súd správne rozhodol, že Komisia si nespĺnila povinnosť overiť nedostupnosť alternatívnych riešení pre rôzne posudzované použitia chrómanov olovnatých. Druhá časť uvedená na podporu tretieho odvolacieho dôvodu teda musí byť zamietnutá.
- 47 Z toho vyplýva, že bez toho, aby bolo potrebné preskúmať jeho prípustnosť, treba tento tretí odvolací dôvod zamietnuť ako nedôvodný.

O druhom odvolacom dôvode

– Argumentácia účastníkov konania

- 48 Komisia tvrdí, že Všeobecný súd najmä v bodoch 86, 90 a 96 napadnutého rozsudku nesprávne posúdil rozsah preskúmania, ktoré musí vykonať vo vzťahu k posúdeniu technickej a ekonomickej uskutočniteľnosti alternatívnych riešení. Zastáva názor, že Všeobecný súd ju nahradil, pokiaľ ide o zváženie sociálnych, hospodárskych a technických aspektov, pričom nezohľadnil mieru voľnej úvahy, ktorou Komisia disponuje.
- 49 Všeobecný súd sa v bodoch 86 a 90 domnieval, že pre Komisiu pretrvávala neistota, pokiaľ ide o neexistenciu alternatívnych riešení, a že v dôsledku toho porušila svoju povinnosť náležitej starostlivosti. Takáto neistota však nevyplýva zo sporného rozhodnutia, ktoré podľa Komisie naopak jasne naznačuje, že sa rozhodla uplatniť prahovú hodnotu, ktorá predpokladala, že alternatívne látky nemajú nižšiu technickú účinnosť, a následne sa domnievala, že žiadne alternatívne riešenie nedosiahlo túto hranicu. Všeobecný súd podľa Komisie zastával názor, že mohol konštatovať neistotu a v dôsledku toho jej pripísal nedostatok náležitej starostlivosti, keďže tieto dve fázy nerozlišovala. Je však nemožné vyhodnotiť technickú uskutočniteľnosť náhradného riešenia bez toho, aby sa najprv na základe diskrečnej právomoci rozhodlo o tom, aká úroveň straty účinnosti sa bude považovať za prijateľnú.
- 50 Preto sa na hodnotenie alternatív vzťahuje preskúmanie zjavne nesprávneho posúdenia, ako Všeobecný súd navyše správne rozhodol v bodoch 246 a 248 svojho rozsudku zo 4. apríla 2019, ClientEarth (T-108/17, EU:T:2019:215). V napadnutom rozsudku však Všeobecný súd vôbec nekonštatoval, že Komisia sa dopustila takéhoto zjavného pochybenia pri stanovení úrovne prijateľnej straty technickej účinnosti alebo pri hodnotení dostupných alternatívnych riešení vzhľadom na túto prahovú hodnotu.
- 51 Švédske a Dánske kráľovstvo, ako aj Parlament navrhujú zamietnuť druhý odvolací dôvod ako neprípustný. V každom prípade sa rovnako ako Fínska republika domnievajú, že tento odvolací dôvod nie je dôvodný.

– Posúdenie Súdnyim dvorom

- 52 Svojím druhým odvolacím dôvodom Komisia tvrdí, že Všeobecný súd najmä v bodoch 86, 90 a 96 nesprávne posúdil mieru voľnej úvahy, ktorou Komisia disponuje na základe článku 60 ods. 4 nariadenia REACH pri stanovení prahovej hodnoty pre stratu technickej účinnosti, a tým aj intenzitu súdneho preskúmania, ktoré má tento súd vykonať vo vzťahu k jej rozhodnutiam prijatým na základe tohto ustanovenia.
- 53 V prvom rade treba konštatovať, že bod 86 napadnutého rozsudku neobsahuje žiadne všeobecné tvrdenie týkajúce sa voľnej úvahy, ktorou disponuje Komisia pri stanovení prahovej hodnoty pre stratu technickej účinnosti. Naopak, Všeobecný súd kritizoval posúdenie Komisie týkajúce sa podmienky súvisiacej s nedostupnosťou alternatívnych riešení. Komisia udelila autorizáciu predčasne, predtým, ako riadne preskúmala túto podmienku. Uvedený bod 86 obsahuje len posúdenie skutkového stavu, ktoré v zásade nepripadá Súdnemu dvoru preskúmať v rámci odvolania.
- 54 Takéto tvrdenie nevyplýva ani z bodov 90 a 96 napadnutého rozsudku. V bode 90 napadnutého rozsudku sa totiž Všeobecný súd obmedzil na konštatovanie, že podľa jedného z účastníkov zúčastňujúcich sa na postupe verejnej konzultácie možno dospieť k záveru, že za určitých podmienok boli alternatívne riešenia na trhu Únie k dispozícii pre všetky použitia uvedené v žiadosti o autorizáciu. Rovnako v bode 96 tohto rozsudku Všeobecný súd len rozhodol, že z odôvodnení 8, 9 a 12 sporného rozhodnutia vyplýva, že ku dňu prijatia tohto rozhodnutia mala Komisia ešte pochybnosti o nedostupnosti technicky uskutočniteľných alternatívnych riešení pre všetky použitia uvedené v žiadosti. V dôsledku toho ani jeden z týchto dvoch bodov napadnutého rozsudku nie je postihnutý uvádzaným nesprávnym právnym posúdením.
- 55 Za predpokladu, že Komisia mala v úmysle odvolávať sa na skreslenie skutkových okolností Všeobecným súdom, zo spisu predloženého Súdnemu dvoru jasne vyplýva, že takáto výhrada nie je dôvodná. Uvedená výhrada je totiž v rozpore so spisovými materiálmi a najmä samotným sporným rozhodnutím. V tejto súvislosti, ako bolo uvedené v bodoch 44 a 45 tohto rozsudku, je zjavné, že toto rozhodnutie odhaľuje pretrvávajúci stav neistoty, v ktorom sa nachádzala Komisia, pokiaľ ide o nedostupnosť alternatívnych riešení.
- 56 Napokon, ak by sa pripustilo, že sporné rozhodnutie možno považovať za rozhodnutie založené na tom, že Komisia na stratu technickej účinnosti uplatnila prahovú hodnotu nula, spôsobilo by to nezákonnosť tohto rozhodnutia, keďže Všeobecný súd vychádza z výkladu článku 60 nariadenia REACH, ktorý je v úplnom rozpore so samotným účelom tohto nariadenia. Ako totiž vyplýva najmä z jeho odôvodnení 4, 12, 70 a 73, ako aj článku 55, cieľom tohto nariadenia je podpora nahradenia látok vzbudzujúcich veľké obavy inými vhodnými látkami. Pritom zo zásady rozhodnúť, že nahradenie sa musí uskutočniť bez akéhokoľvek zníženia účinnosti, znamená nielen prídanie podmienky neupravenej v uvedenom nariadení, ale môže brániť tomuto nahradeniu a v dôsledku toho zbaviť toto nariadenie veľkej časti jeho potrebného účinku.
- 57 V druhom rade treba pripomenúť, že Všeobecný súd konštatoval, že Komisia nevykonala riadne preskúmanie nedostupnosti alternatívnych riešení, a preto autorizácia nemohla byť platne udelená. Všeobecnému súdu však nemožno vytýkať, že nahradil Komisiu pri hodnotení alternatívnych riešení, keďže sa naopak opieral o posúdenie týchto riešení vykonané Komisiou, ako vyplýva zo sporného rozhodnutia, a na pretrvávajúcej neistote, pokiaľ ide o nedostupnosť alternatívnych riešení, ktorá vyplýva zo samotného rozhodnutia.
- 58 Druhý odvolací dôvod sa preto musí zamietnuť bez toho, aby bolo potrebné preskúmať jeho prípustnosť.
- 59 Z vyššie uvedeného vyplýva, že odvolacie návrhy smerujúce k zrušeniu napadnutého rozsudku musia byť zamietnuté.

O subsidiárnych návrhoch smerujúcich k dočasnému zachovaniu účinkov sporného rozhodnutia

– Argumentácia účastníkov konania

- 60 Komisia pripúšťa, že pred Všeobecným súdom obhajovala nesprávne stanovisko týkajúce sa právnych účinkov zrušenia sporného rozhodnutia, keď tvrdila, že zrušenie tohto rozhodnutia by malo za následok zákaz uvádzania predmetných látok na trh. Túto úvahu prevzal Všeobecný súd a ostatní účastníci konania.
- 61 Podľa Komisie však článok 56 ods. 1 nariadenia REACH stanovuje prechodný režim, v rámci ktorého žiadateľ môže uviesť na trh látku, o ktorej autorizáciu požiadal, až do okamihu, keď Komisia neprijme rozhodnutie o jeho žiadosti o autorizáciu. Zrušenie tohto rozhodnutia by tak malo za následok obnovenie právneho stavu existujúceho pred jeho prijatím, teda prechodného režimu, v rámci ktorého je povolené uvedenie látky na trh. Zrušenie uvedeného rozhodnutia s okamžitým účinkom by teda malo účinky, ktoré sú v rozpore s cieľom, so zreteľom na ktorý Všeobecný súd odmietol dočasné zachovanie účinkov zrušeného rozhodnutia, a to ochrany ľudského zdravia.
- 62 Komisia tiež navrhuje, aby Súdny dvor zrušil bod 2 výroku napadnutého rozsudku a nariadil zachovanie účinkov sporného rozhodnutia v záujme právnej istoty a ochrany ľudského zdravia.
- 63 ECHA tvrdí, že podporuje tieto návrhy Komisie.
- 64 Švédske a Dánske kráľovstvo, ako aj Fínska republika navrhujú, aby Súdny dvor zamietol tieto návrhy.

– Posúdenie Súdnym dvorom

- 65 Jediný odvolací dôvod uvedený na podporu subsidiárnych odvolacích návrhov je založený na nesprávnom právnom posúdení, ktorého sa mal Všeobecný súd dopustiť v bode 112 napadnutého rozsudku, pokiaľ ide o účinky zrušenia, o ktorom rozhodol.
- 66 Všeobecný súd v tomto bode rozhodol, že zrušenie rozhodnutia o autorizácii s okamžitým účinkom by bránilo žiadateľovi, spoločnosti DCC Maastricht, pokračovať v uvádzaní dotknutých pigmentov na trh a že hoci by takéto zrušenie mohlo mať závažné negatívne následky pre túto spoločnosť, bolo by odôvodnené snahou chrániť ľudské zdravie pred účinkami týchto nebezpečných látok.
- 67 Za okolností prejednávanej veci však samotné zrušenie sporného rozhodnutia malo naopak za následok, že spoločnosti DCC Maastricht bolo povolené pokračovať v uvádzaní predmetných pigmentov na trh až dovtedy, kým Komisia neprijme nové rozhodnutie, ako to predpokladala podpredsedníčka Súdneho dvora vo svojom uznesení o nariadení predbežného opatrenia z 21. novembra 2019, Komisia/Švédsko (C-389/19 P-R, neuvyverejnené, EU:C:2019:1007, bod 60). Predmetné autorizácie boli totiž udelené skorším nariadením, a to nariadením č. 125/2012, až do 21. mája 2015.
- 68 Podľa ustanovení článku 56 ods. 1 písm. d) v spojení s článkom 58 ods. 1 písm. c) nariadenia REACH je však pokračovanie používania, ktoré už boli povolené, umožnené aj po dátume uplynutia platnosti ich autorizácie, až kým sa nerozhodne o novej žiadosti o autorizáciu, pod podmienkou, že táto žiadosť bola podaná najmenej 18 mesiacov pred dátumom uplynutia platnosti autorizácie. DCC Maastricht, ktorá požiadala o novú autorizáciu v stanovenej lehote, využívala tento prechodný režim až do prijatia sporného rozhodnutia, a teda potom, ako bolo s okamžitou účinnosťou zrušené, sa znovu vrátila k jeho využívaniu.

69 Z toho vyplýva, že Všeobecný súd sa v bode 112 napadnutého rozsudku dopustil nesprávneho právneho posúdenia tým, že nezohľadnil prechodný režim uvedený v článku 56 ods. 1 písm. d) a článku 58 ods. 1 písm. c) nariadenia REACH. Keďže návrhy, ktoré Komisia predložila subsidiárne, sú dôvodné, treba zrušiť bod 2 výroku napadnutého rozsudku.

O veci

70 V súlade s článkom 61 prvým odsekom Štatútu Súdneho dvora Európskej únie môže tento súd v prípade zrušenia rozhodnutia Všeobecného súdu vydať konečný rozsudok sám, ak to stav konania dovoľuje.

71 O takýto prípad ide aj v prejednávanej veci. Je preto potrebné preskúmať návrh na zachovanie účinkov zrušeného rozhodnutia, ktorý Komisia podala na Všeobecný súd a zopakovala na Súdnom dvore.

72 Podľa článku 264 druhého odseku ZFEÚ môže Súdny dvor, ak to považuje za potrebné, uviesť, ktoré účinky aktu vyhláseného za neplatný sa musia považovať za konečné. Pri výkone právomoci, ktorú mu priznáva tento článok, Súdny dvor berie do úvahy dodržiavanie zásady právnej istoty a iných verejných alebo súkromných záujmov (pozri v tomto zmysle rozsudky zo 6. septembra 2012, Parlament/Rada, C-490/10, EU:C:2012:525, bod 91; z 22. októbra 2013, Komisia/Rada, C-137/12, EU:C:2013:675, bod 81; z 24. júna 2014, Parlament/Rada, C-658/11, EU:C:2014:2025, body 90 a 91, ako aj z 7. septembra 2016, Nemecko/Parlament a Komisia, C-113/14, EU:C:2016:635, bod 83).

73 Ako bolo uvedené v bode 67 tohto rozsudku, zrušenie sporného rozhodnutia má za následok predĺženie platnosti autorizácie predmetných pigmentov po 21. máji 2015. Sporné rozhodnutie pritom v určitých ohľadoch obmedzuje použitie týchto látok vzbudzujúcich veľmi veľké obavy. Článok 1 ods. 3 písm. c) tohto rozhodnutia tak obmedzoval množstvo sulfochrómanu olovnatého žltého, ktoré držiteľ autorizácie môže uviesť na trh na povolené účely, na 2 100 ton ročne a množstvo chrómanu molybdénanu síranu olovnatého červeného, na 900 ton ročne. Rovnako podľa článku 2 ods. 2 tohto rozhodnutia by obdobie preskúmania uvedené v článku 60 ods. 9 písm. e) nariadenia REACH, pokiaľ ide o dve špecifické použitia dvoch pigmentov s chrómanom olovnatým, a to odborné použitie náterov na kovových povrchoch a odborné použitie pevných alebo kvapalných farebných premixov a predmiešaných zmesí s obsahom pigmentu pri aplikácii termoplastického dopravného značenia, uplynulo 21. mája 2019, ak by sporné rozhodnutie nebolo zrušené alebo ak by jeho účinky boli zachované. Držiteľ autorizácie totiž v požadovanej lehote nepredložil žiadosti o preskúmanie pre tieto špecifické použitia.

74 Z vyššie uvedeného vyplýva, že zamietnutie žiadosti o zachovanie účinkov sporného rozhodnutia by zvýšilo riziko vzniku vážnej a nenapraviteľnej ujmy pre ľudské zdravie a životné prostredie. V dôsledku toho treba nariadiť zachovanie účinkov tohto rozhodnutia až dovtedy, kým Komisia znovu nerozhodne o žiadosti o autorizáciu predloženej spoločnosťou DCC Maastricht.

O trovách

75 Podľa článku 138 ods. 1 Rokovacieho poriadku Súdneho dvora uplatniteľného na základe článku 184 ods. 1 tohto rokovacieho poriadku na konanie o odvolaní je účastník konania, ktorý vo veci nemal úspech, povinný nahradiť trovy konania, ak to bolo v tomto zmysle navrhnuté. Hoci je Komisia v podstatnej časti účastníkom konania, ktorý v tomto konaní neuspel, ani Švédske kráľovstvo, ani žiadny z vedľajších účastníkov konania, ktorí ho podporujú, nenavrhlí uložiť povinnosť nahradiť trovy konania Komisii ani agentúre ECHA, ktorá vstúpila do konania ako vedľajší účastník na podporu návrhov Komisie. Za týchto podmienok treba rozhodnúť, že každý účastník konania a vedľajší účastník konania znáša svoje vlastné trovy odvolacieho konania.

Z týchto dôvodov Súdny dvor (prvá komora) rozhodol takto:

1. **Bod 2 výroku rozsudku Všeobecného súdu Európskej únie zo 7. marca 2019, Švédsko/Komisia (T-837/16, EU:T:2019:144), sa zrušuje.**
2. **Vo zvyšnej časti sa odvolanie zamieta.**
3. **Účinky vykonávacieho rozhodnutia Komisie C(2016) 5644 final zo 7. septembra 2016, ktorým sa povoľuje určité používanie sulfochrómanu olovnatého žltého a chrómanu molybdénanu síranu olovnatého červeného podľa nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1907/2006, sú zachované až dovtedy, kým Komisia znovu nerozhodne o žiadosti o autorizáciu predloženej spoločnosťou DCC Maastricht.**
4. **Európska komisia, Švédske kráľovstvo, Dánske kráľovstvo, Fínska republika, Európsky parlament a Európska chemická agentúra (ECHA) znášajú svoje vlastné trovy odvolacieho konania.**

Podpisy